

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

VRIJDAG 2 NOVEMBER.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar plaatsruimte meer.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitenposten *f* 6.00; franco door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, enz. franco te adresseeren aan het Bureau der Courant.

Uitspraak van het feest van Allerheiligen zal DE TIJD morgen niet verschijnen.

AMSTERDAM, 31 Oktober.

Wat toch heeft de dreigende taal te beteekenen, die in de laatste weken in verschillende bladen tegen de Katholieken is gevoerd? Dat zou gemakkelijk te verklaren zijn, als de woordvoerders het recht hadden te spreken namens het protestantsch gedeelte der bevolking, waarvoor zij de pen opnemen op een toon, als hadden zij daartoe eene bepaalde lastgeving. Het doel van het schrijven, dat wij laken, is niemand onbekend. Wij hebben het van den beginne aangewezen en de *Nieuwe Rotterdamse Courant* heeft het, gelijk onze lezers gisteren gezien hebben, in zeer korte woorden geformuleerd: „Het is nu een voorspel tot herhaling der tooneelen van April 1853, waarvan de intrigue is: „*ôts-toi de là, que je m'y mette*,” en de handeling: het doel heiligt de middelen.”

Daarom trent is twijfel onmogelijk. Maar iets anders is het als men vraagt, welk gewigt men aan den veldtocht, tegen de Katholieken geöpend, moet hechten. Als men de hulp en moederschreeuw van de bewegingspartij raadpleegt, dan hebben zij achter zich stam de geheele protestantsche bevolking. Allen doen evenzeer hun best om den schijn aan te nemen, dat zij de taal voeren van dat deel onzer landgenooten.

Er is niemand onder ons, die niet zeker is, dat zij de protestantsche bevolking lasteren, gelijk zij 't de Katholieken doen. Wel is 't waar, dat achter 't scherm der *Nieuwsbode* eenige aanzienlijken moeten zijn gezeten, ten wier voordeele in het land rumoer moet worden gemaakt; wel is 't waar, dat een gedeelte van onze goede en oprechte trouw het wederzijdsch onbegrip, met de Katholieken opgemaakt, verhaast aanneemt, om dat men 't haar gedrukt in openbare geschrifte voorlegt, en van de veronderstelling uitgaat, dat het daarom zal zijn. Maar dat is niet de protestantsche bevolking; het is slechts een deel daarvan.

Hoe groot is dat deel en welken invloed kan het uitoefenen?

Het is onmogelijk, om zulks met eenige juistheid na te gaan. Nogtans, er doen zich verschijnselen voor, waaruit men mag afleiden, dat, hoe heftig men ook is te werk gegaan om de protestantsche vooroordeelen tegen de Katholieken op te wakken, men daarin niet genoegzaam naar wensch is geslaagd.

Het *Zondagsblad* heeft ons daarvan het eerste bewijs gegeven. In lange jaren, zelfs niet gedurende de Aprilbeweging, hebben wij een brutaler programma gelezen, dan door het *Zondagsblad* in zijn berucht Nummer van Zondag den 7 Oktober werd gegeven. Wel was dat programma niet in den stijl dier bezetenen geschreven, die kunne pen in gal doopen, om de Katholieken daarmede te bekladden. Maar onder een gematigden vorm was de inhoud zoo brutaal, dat deze zelf schandaal heeft moeten maken bij de verstandige partijgenooten van het blad. Het gevolg daarvan was, dat het *Zondagsblad* in zijn vervolgend Nummer verplicht is geweest zijn programma geheel terug te nemen om een geheel tegenovergesteld in de plaats te stellen.

Het blad heeft voorgegeven, dat de omstandigheden sinds den vorigen Zondag eenigzins waren veranderd, en dat men nu een ander plan dacht te volgen. Wij hebben vermoed, dat men het doel niet opgaf, maar dat men daarnaar zou trachten te streven langs een omweg, dat is, lange slinksche wegen. Maar ook dit aanpakken, dat heeft het *Zondagsblad* het bewijs gelevert, dat de druiven nog niet rijp waren, dat de verstandige protestantsche bevolking niet den weg opwilde van het blad, twelk, om niet alleen te blijven staan, zijn programma weer heeft ingetrokken, om nu een ander uit te geven, dat noch met de Grondwet noch met het gezond verstand strijdt. Zulks pleit niet voor de zedelijke kracht van het blad, dat tot zulk eene beschaamd-rugwaartsche beweging wordt gedrongen.

De *Gravenhaagsche Nieuwsbode* geeft ons een ander

bewijs. Het is bekend dat het eigendom van dat blad, dat vroeger ministerieel was en van de schatkist leefde, sinds eenige maanden is overgegaan in handen van eenige utrechtische geldschietters. Wij weten niet of er door dezen eenige pogingen zijn gedaan, om het blad van de schatkist te doen blijven voordeel trekken. Maar het is ons uit de beraadslagingen van den Gemeenteraad der residentie gebleken, dat de *Nieuwsbode* er naar gedongen heeft om *Stadsblad* te worden, en te dien einde, naar de getuigenis van die voor het blad in den Raad het woord voerden, gunstiger voorwaarden heeft aangeboden, dan zijn konkurrent, het *Haagsche Dagblad*.

Voor den *Nieuwsbode* is opgetreden de heer Sandbrink, in de hoedanigheid van *directeur* van den *Gravenhaagschen Nieuwsbode*, doch *namens de eigenaren* van het blad.

Wij hebben meermalen op de onwetendheid van dat blad gewezen, dat wellicht wel daarom des te stouter spreekt, omdat het zoo onwetend is. Het levert van die onwetendheid weer een bewijs in zijn request, daar zijn *directeur* in strijd met de bestaande wettelijke bepalingen is opgetreden namens de eigenaren, dat is namens meerderen, die geen erkend zedelijk ligchaam uitmaken. Op grond daarvan meent de burgemeester, voorzitter van den Raad, dat het request bij de beraadslaging niet in aanmerking kan komen.

De heer de Brauw, is, tot onze groote verwondering, voor den *Nieuwsbode* opgetreden. Wij dachten dat de heer de Brauw, meer politiek inzicht had, hij, een kandidaat-minister, die menig treffend blijk van doorgang gaf en die er thans niet voor terugdeinst, om een blad als den *Nieuwsbode* tot het *Stadsblad* van de residentie te verheffen! Hij stelde voor de beraadslaging te verdragen, opdat de gebrekkige vorm van het adres des heeren Sandbrink zou kunnen worden goedge gemaakt.

Daarom nu ontstond in den stedelijken Raad van 's-Gravenhage een vrij langdurige discussie. Er waren vier leden, die bepaaldelijk tegen den *Gravenhaagschen Nieuwsbode* het woord voerden. Het waren de heeren Eyssel, Clant, Gevers Deynoot en de Pinto, die verklaarden, dat een blad van de kleur des *Nieuwsbode's* geen regeringsblad zijn kon. Al deze sprekers, zonder zich bepaaldelijk over die kleur uit te laten, wat zij ter plaatse van den Raad achtteden niet te pas te komen, gaven desniettemin blijk van afkeuring over het *geprononceerde* van die kleur, terwijl de heer Clant van den *Nieuwsbode* getuigde, dat deze „*veelen ergert, of met weersin, om dikwijls hatelijke aanmerkingen in zijne polemiek, gelezen wordt*,” en dat het derhalve „niet kan aangaan van dat blad de *Stads-courant* te maken”.

En toen nu het voorstel van den heer de Brauw door den voorzitter in onvraag gebracht werd, of men de beraadslaging zou verdragen, ten einde aan den heer Sandbrink de gelegenheid te geven, om het gebrek in den vorm van zijn request te verbeteren, toen is dat voorstel verworpen met 17 tegen 8 stemmen.

Daarin is niet slechts een beduidend *échec* voor den *Nieuwsbode* — daarin is een nieuw bewijs dat de *bode* niet is het orgaan der Protestanten, zoo als hij zich voordoet. Daarin is een overtuigend blijk, dat de *Nieuwsbode* zelf is wat hij aan anderen verwijt, een *partij-blad*. En nog wel een partij-blad, dat op geen grooten bijval roem dragen kan.

De zucht toch om *Stadsblad* van de residentie te worden, getuigt niet, dat de *Nieuwsbode* bijzonder veel lezers, dat is abonnementen telt. En is het niet opmerkelijk, dat de bewegingspartij er tot dusverre niet in geslaagd is om een onafhankelijk blad tot stand te brengen, dat dagelijks verschijnt?

Daarenboven beteekent het besluit van den stedelijken Raad der residentie tegen den *Nieuwsbode*, om *zijne kleur* en met zoo groote meerderheid van stemmen genomen, ook iets. En de heer de Brauw, van wien wij beter verwacht hadden, ten spijt van de partij waartoe hij behoort, heeft daar een zeer ongelukkigen veldtocht gemaakt ten behoeve van den *Nieuwsbode*, die, het zij hem tot lof gezegd, plan schijnt te hebben om zich de hem in den stedelijken Raad gegeven les ten nutte te maken.

Althans in zijne laatste Nummers heeft hij den toon veel lager gestemd. En niet zonder verbazing lezen wij in zijn

Nummer van gisteren, dat hij aan de Katholieken de hand biedt. Ook hij trekt zijn programma terug, en velt zijn eigen vonnis, wanneer hij schrijft:

„Die tweedragt zaait, hij is een vijand van zijn vaderland.”

Wij hebben daarop slechts *Amen* te zeggen.

De hoofdrakelijke inhoud van het vonnis der Arrondissements Regtbank te Eindhoven, dd. 22 Oktober 1855, gewezen contra den Wel-Eerw. Heer A. van Moorsel *cum suis* luidt aldus:

De Regtbank heeft als wettig bewezen aangenomen de feiten aan den beklagden ten laste gelegd, welke zij qualificeert „het uitoefenen van openbare godsdienst buiten gebouwen of besloten plaatsen.”

De Regtbank heeft tevens, door de verklaringen van de *à décharge* gehoorde getuigen, als bewezen aangenomen, dat zoodanige optogten als hier heeft plaats gehad, van oudsher, althans van af 1785 ten allen tijde zonder interruptie zijn gehouden, namelijk wel te Meerveldhoven, doch niet zoo als thans weder heeft plaats gehad, op het grondgebied van Gestel.

De Regtbank heeft verder overwogen, dat art. 45 der tijdens de uitvaardiging der Grondwet van 1848 hier te lande nog van kracht zijnde wet van 18 Germinal, an X het verrigten van godsdienst plegtigheden buiten kerkgebouwen alleen verbiedt in steden, waar kerken van verschillende gezindheden zijn en zulks mitsdien in andere gemeenten toelaat.

Dat wel is waar deze toelating bij koninklijk besluit van 23 April 1822, met betrekking tot de openbare processien, is beperkt geworden tot die gemeenten der noordelijke provinciën, waar ze altijd zonder interruptie zijn gehouden, doch dat aan dit besluit *geene regtsgealdigheid* kan worden toegekend, wijl de Raad van State deswege niet is gehoord en het ook niet is afgekondigd, daargelaten de vraag in hoeverre het overigens als wet of als reglement, waarvan de Grondwet spreekt, zou kunnen worden aangemerkt.

Dat Gestel en Veldhoven zijn dorpen, en als zoodanig niet vallen onder de verbodsbepalingen van art. 45 der aangehaalde wet, zoodat de openbare godsdienst-oefening buiten gebouwen en besloten plaatsen, ook naar die wet, in voornoemde gemeenten tijdens de invoering der Grondwet van 1848 was toegelaten.

De regtbank heeft de beklagden van alle regtsvervolgging ontslagen.

Bij de Tweede Kamer is ingekomen een ontwerp van wet, tot aanvulling der wet van 1822 omtrent de belasting op de binnenlandsche bieren en azijnen. In de Memorie van Toelichting, daaraan toegevoegd, lezen wij de volgende algemeene beschouwingen:

„Art. 3 der wet op de bieren en azijnen van 2 Augustus 1822 ten aanzien van het toezigt op den inslag van meel ten dienste van bierbrouwerijen en azijnmakerijen der tweede klasse naar de bepalingen der wet op het gemaal verwijzende, maakt de intrekking van laatstgenoemde wet eene wijziging der eerstgemelde noodzakelijk.”

„De vraag, of men voor de genoemde fabrieken de opgeheven wordende bepalingen door nieuwe dergelijke zou vervangen, dan wel of te dien aanzien met meer vrijgevigheid zou kunnen worden te werk gegaan, heeft een punt van zorgvuldige overweging bij de Regering uitgemaakt.”

„Hoezeer het toezigt op den inslag en de contrôle op het verbruik van meel onwedersprekelijk een krachtig middel is om verkeerdheden te beletten, mag echter worden betwijfeld, of daarvan, met het oog op het geringe bedrag der op de bieren en azijnen klevende belasting, en lettende op het op de fabrikage zelve gehouden wordend toezigt, wel zooveel vruchten te wachten zouden zijn, dat daardoor het opleggen van vele formaliteiten en beperkingen aan den fabrikant zoude worden geregvaardigd.”

„Deze laatste bedenking heeft een overwegenden invloed op het besluit der Regering uitgeoefend, waarin zij is versterkt door hetgeen in het naburige België heeft plaats gehad, alwaar dezelfde wet op de bieren en azijnen als hier te lande bestaat, doch reeds sedert 1830 de

inslag en het gebruik van meel in de brouwerijen en azijnmakerijen der tweede klasse is vrijgelaten, terwijl niettemin die belasting elders een belangrijk middel van inkomst maakt.

»De Regering heeft alzoo gemeend het toezigt op den verkoop en het gebruik van meel in de bedoelde fabrieken voor het vervolg te kunnen vrijgeven.

»Bij het tegenwoordige wetsontwerp (art. 2) wordt alzoo art. 3 en het daarmee in verband staande art. 31 der wet van 2 Augustus 1822 ingetrokken en door geen andere voorschriften vervangen.

»Even als bij het aangeboden wetsontwerp tot aanvulling der bepalingen nopens het binnenlandsch gedistilleerd, heeft men gemeend van deze gelegenheid gebruik te moeten maken om eenige wijzigingen in de wetgeving op het stuk van de bieren en azijnen aan te brengen, en deze maken het onderwerp der overige artikelen van dit wetsontwerp uit.

Men schrijft ons uit Eindhoven, d.d. 30:

»Niettegenstaande de grove klagen, die over ons kanaal vallen, en die niet van overdrijving zijn vrij te pleiten, gaat dat kanaal heel goed. Er zullen waarschijnlijk nog dit jaar twee aandeelen buitengewoon afgelost worden, alhoewel door de zorg van het bestuur groote uitgaven van onderhoud aan hetzelfde besteed worden. Er is nimmer verzuimd voor het onderhoud zorg te dragen. Ook zijn de aandeelhouders en belanghebbenden zeer over den toestand van het kanaal te vreden. Waar de openbaar gemaakte klagen dus hun grond moeten zoeken is onbekend.

»Het schijnt dit jaar bij de vele misgewassen toch een goed kooljaar te zijn. Er zijn, naar men schatten kan, binnen zes weken tijds alhier wel 600 karren met kool aan de markt verkocht. Zoodat er hier en in de omstreken gedurende den winter nog al zuurkool zal verbruikt worden. Hadden er veel maar wat spek bij.

Regenten der R. C. wezen- en armen van 's Gravenhage, hebben aan hunne weldadige geloofs- en stadgenooten, de volgende circulaire gerigt. »Niet zonder angst en kommer naderen wij wederom den tijd, waarin onze hulpbehoevende armen hunne ellende dubbel moeten gevoelen. De winter toch, die voor hen de gewone middelen doet ophouden, waardoor zij overigens nog gedeeltelijk in hun onderhoud zouden kunnen voorzien, maakt, bij de steeds toenemende duurte der levensmiddelen, hunnen toestand hoogst ongelukkig. Honderden zullen zich wederom bij ons aanmelden, die met talrijke huisgezinnen belast, onder hooge jaren gebukt, van alles ontbloot, wat voeding, dekking of verwarming kan aanbrengen, om ons voorziening in de eerste noodwendigheden des levens te komen vragen, en wij zouden hen daarin zelfs niet eenigermate kunnen te gemoet komen, wanneer uwe bekende liefdadigheid ons daartoe niet in staat stelde; te meer daar onze geringe inkomsten nog verminderd zijn, doordat de onderstand, ons uit de gemeentekas verstrekt, andermaal op eene voor ons niet ongevoelige wijze is ingekort. Vol vertrouwen roepen wij dan uwen bijstand in.

»Immers ten allen tijde hebben wij u bereidvaardig gevonden en ook nu zult gij ons niet te leu stellen. Opent uwe milde hand, om uwen noodlijdenden evenmenschen te helpen ondersteunen en gij zult ongetwijfeld het loon ondervinden, dat aan de uitoefening der weldadigheid verbonden is.

In elk der landen, van waar voorwerpen naar de Parijsche wereld-tentoonstelling gezonden zijn, is men reeds bekend met de bekrooningen, die aan de inzenders te beurt zijn gevallen. Alleen in Nederland is men daarom troost onkundig gebleven. De heer Suermont, die als commissaris of adjunkt-commissaris belast is met het waarnemen van de belangen der Nederlandsche industrie te Parijs, schijnt zich die hoedanigheid alleen aan te trekken, wanneer het geldt het deelnemen aan diners en feesten. Hij zorgt noch voor de belangen, noch zelfs voor de waardigheid van Nederland. Hij schijnt zich zelfs nog niet de moeite te hebben gegeven, te vernemen aan wie zijner landgenooten eenige belooning is toegekend.

Door bijzondere informatiën zijn wij in staat gesteld om voorloopig de volgende bekrooningen van Nederlandsche inzenders te doen kennen.

Gouden eere-medaljes aan de Nederl. Handel-Maatschappij en de Amsterd. diamantslijperijen, terwijl eene belooning aan den diamantslijper Voorsanger is toegekend. Voorts bronzen medaljes aan D. Romein, te Rotterdam, voor zilverwerk; aan de firma A. de Block, te Amst., voor goudraad, passament en militaire ornamenten; aan G. de Meijer te 's Hage, voor zilverwerk; aan F. Stoltzenberg en Cuypers, te Roermond, voor een predikstoel, en aan L. Veneman, te 's Bosch, voor id. Wijders nog aan eenige laken- en buccin-fabrikanten. (H.)

Bij het dep. van Binnenl. Zaken is, ten behoeve der noodlijdenden door den jongsten watersnood, ontvangen

van den commissaris des Konings in de prov. Utrecht, eene kwitantie van overstoring in 's Rijks schatst. groot f 2500. tegenst. tegen velden van het h. Amerongen der maatschappij. Tot Nut van 't Algemeen, als voorloopige opbrengst eener in die gemeente gehouden nationale loterij.

De schapenmarkten te Barneveld zijn thans afgelopen; de aanvoer bedroeg 27,012 stuks, als: 14247 hamels, 7925 ooiën, 4340 lammeren; de handel heeft zich goed staande gehouden en de markten werden druk bezocht; men mag zich verheugen, dat deze belangrijke markten in bloei toenemen. Allengs ontstaan er ook varkensmarkten, alwaar dit jaar bijkans 400 stuks verhandeld werden.

De hamels waren bijzonder prijshoudend, het was niets vreemds dat het koppel voor f 40 werd verkocht. Volgens eene matige berekening, geeft de schapenhandel eene omzetting van kapitaal, die op f 30,000 kan geschat worden. (Arrh. Crt.)

Men verneemt, dat zich eene provisionele commissie heeft gevormd tot droogmaking van den Tienhovenschen plas, van welke commissie de heeren Bastert, Huydecoper van Maarseveen, Schoenmaker en van Tuyl van Zuylen leden zijn. Die mannen hebben, in vereeniging met anderen, de diepte en den ondergrond van den plas nauwkeurig onderzocht en tot de droogmaking voorlopig besloten. Zij hebben door een praktisch deskundige een plan van bestek laten opmaken en zich tot den commissaris des Konings in de provincie Utrecht gevend, die zijne veelvermogende medewerking op de onduidelijkste wijze heeft toegezegd. De onderneming is voor de ondernemers zelve zeer aanlokkelijk en daarbij voor het algemeen zeer gewenscht en voordelig; de ondergrond laat niets te wenschen over; bij peiling is het gebleken, dat hij veel beter is dan de ondergrond van de Haarlemmermeer. (R. C.)

Z. M. heeft benoemd tot dir. van het exped. kantoor der brieven posten op den Ned. Rijn-spoorweg C. W. Baron Sweerts de Landas Wijkborgh, en van den ned. belg. spoorw. J. J. Smith; tot komm. der posten: de kl. W. H. Muntendam en B. A. Jansen; de kl. D. Steinbach, L. E. P. J. van Teylingen Thiele, L. H. A. de Chalmot en G. Pols; de kl. W. P. Nagel, H. N. Boddart, G. P. C. Overgaauw Pennis, C. J. Scholten van Asch, L. A. de Fremetj en J. W. Koning.

GRAVENHAGE, 30 Okt. De Staatsraad-Kommissaris des Konings in deze provincie, is van zijne reis in deze residentie teruggekeerd.

— Naar men verneemt zal in de volgende week te Delft door de gevestigde spaarbank, een aanvang gemaakt worden, met den verkoop van aardappelen voor minvermogens tegen verminderden prijs. Ook te Rotterdam is men voornemens dit te doen.

— Heden morgen ten tien ure is het detachement van het 2e regiment dragonders, onder het kommando van den 1sten luitenant J. Barneveld, sterk een onder-officier drie korporaals en 24 man, uit deze residentie naar Overachie gemarcheerd, ten einde zich van daar naar Breda te begeven.

— Donderdag zal door den afstredenden heer procureur-generaal Jhr. Junius van Hemert, aan de leden van het provinciaal Gerechtshof in Zuid-Holland, een afscheidsdiner worden aangeboden. De leden van den Hoogen Raad zijn daarop mede uitgenoodigd.

NIEUWÉ DIEP, 29 Oktober. Van hier is vertrokken naar Suriname aan boord van het schip Noord-Holland, kapitein Overcom, een detachement suppl. troepen, sterk 60 onder-officieren en manschappen voor het W. I. leger, onder het kommando van kapitein Bonn en medegeleide van den 2den luitenant Romer Price, beide behorende tot het 1ste batt. W. I. jagers en van verlof terugkomende.

BREDA, 29 Oktober. Heden morgen had alhier een treffend tooneel plaats. Een grijsaard van ruim 70 jaren werd uit het huis van arrest voor het eerst van zijn leven naar de regibank gebracht, door drie marchaussees en zulks, omdat hij buiten de stad bij een boer een stuk brood had gevraagd.

In de Molenstraat, zonk de beklagenswaardige man, tusschen zijne geleiders ter neder, gaf eenige minuten daarna den geest en mocht dus zijn eerste aardache vonnis niet hooren. (N. R. Crt.)

PURMEREND, 30 Okt. Op de gisteren in de Beemster gehouden najaars-veemarkt zijn aangevoerd 1034 runderen, bijna 600 stuks meerder dan in 1854. Willige markt, vooral in goede kwaliteit.

's HERTOGENBOSCH, 29 Okt. Heden is alhier de 5de of laatste paarden-, beesten-, vakens-, linnen- en lakenmarkt gehouden; de aanvoer van poortvee was ruim 300 stuks, het meest van goede kwaliteit en bij goede prijzen, met linnen afzet; aan paarden waren ruim 100 aangebracht, de handel daarop was voor goede paarden zeer willig; in linnen was de aanvoer groot en veel handel.

Men leest in de Tweede Editie van het Handelsblad: PETERSBURG, 31 Okt. De generaal Kleinmichel, minister van openbare werken, die zijn ontslag heeft ingediend is vervangen door den generaal Theotkine, directeur van het mijnwezen.

BERLIN, 31 Okt. De ratifikatie van de Duitsch-Fransch-Bagisov. vredevereenkomst van 29 Junij, zijn uitgewisseld door de heeren v. Manteuffel, Nothomb en Malaret, die den heer Demaustiers vervangt, al de staten van den Duitschen Bond en Rusland hebben de daarin gebrachte wijzigingen aangenomen. Het verdrag treedt den 1sten Nov. in werking.

MARSEILLE, 30 Okt. De generaal Bosquet, Trochu en Mellinet, zijn alhier gearriveerd aan boord van de stoombooten Christoph, Colomb en de Simois, die tijdingen medebrengen uit Konstantinopel, loopende tot 20 dezer, alwaar de Franse is gearriveerd van Kamisch met 21 russische officieren en 711 manschappen als krijgsgevangenen.

De Presse d'Orient spreekt het voor eenigen tijd geloopt hebbende gerucht tegen, als zouden er voor 40,000 man Franschen approvisioneringen, naar Silistria worden gezonden. Deze zijn bestemd voor de Turken. Omar Pasha bevond zich nog immer te Spouchem Kalf. Volgens het zeggen der Turken is de gemeenschap van daar met Karak mogelijk.

De tijdingen uit de Krim, loopen tot 20 dezer. Het vuur was niet levendig te Sebastopol. Tegen de noordelijke forten hebben de geallieerden drie nieuwe batterijen opgericht. Nopens de operatiën wordt immer de grootste geheimzinnigheid in acht genomen. De schijn was, dat de Russen aan eene ontzetting der forten denken. De geallieerden hadden een aanval op de forten Constantijn en Catharina opgeschikt.

Eene divisie van de sardinische cavallerie en van de engelsche en fransche troepen waren aan de linie van de Tschernaia teruggekomen.

De admiraal Bruat heeft den 18 een dagorder uitgevaardigd, waarin hij onder anderen te kennen gaf, dat de inname van Kinburn een groot veld openlaats voor de aanstaande operatiën der geallieerden. Verder roemde hij daarin de eensgezindheid, die op de engelsche en fransche eskaders heerscht. Den 17 Oktober is de verjaardag van den eersten maritimen aanval tegen Sebastopol gevierd.

BUITENLANDSCHE BERICHTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 29 Okt. De geruchten van vrede voeren weder den boventoon; men grondt ze hoofdzakelijk op de verzoenende gezindheid van Keizer Alexander. Of deze geruchten gegrond zijn of niet, is ons onbekend, wij deelen ze slechts mede omdat zij algemeen verspreid worden. Oostenrijk, Pruisen, ja zelfs Staten van den tweeden rang zouden zich als middelaars tusschen de vortogvoerende partijen aangeboden hebben. Daar de Keizer gisteren den baron Wendland, buitengewoon gezant, en den heer von der Pfordten, eerste minister van den Koning van Beieren, bij zich ten gehoor heeft ontvangen, zoo ook op denzelfden dag den heer de Laust, saksisch minister en generaal Willisen, aide-de-camp van den Koning van Pruisen, leidt men daartoe af dat die heeren voorstellen tot bemiddeling en verzoening hebben gedaan.

— Het is een opmerkenswaardige bijzonderheid, dat op denzelfden dag dat de russische generaal zijn voornemen deed kennen om tot elken prijs in het schiereiland te blijven, (15 Oktober) de bevelhebbers der geallieerden een krijgsraad hielden, waarin zij hunne aanstaande bewegingen vaststelden. Men dacht, dat de operatiën ter zelfder tijd van de punten Baidar, Choumli, Epatof en Kherson zouden uitgaan. Twee divisiën waren naar den Linnan van den Daieper op weg. Van hup kan deden de Russen wat zij konden om den weg naar Perekop open te houden, waar langs geleide transporten gewandeld uit de noorderforten vervoerd werden, zoo waren zij druk bezig om de wegen te herstellen, waar over zij hunnen toevlucht verwachtten.

Sinds eenige dagen heeft de dood vreeselijk gewogen op de uit de Krim teruggekeerde gekwetste, in het hospitaal van Saint-Cloud verpleegd wordende soldaten. Die talrijke sterfgevallen schrijft men toe aan de vele moeilijkheden welke de gewonden gedurende de overvaart te dulden hadden. Er is alzoo, naar men verzekert, bevel gegeven, dat de zwaar gewonden, zoo mogelijk, in de van het krijgstooneel het minst verderderde hospitalen moeten verpleegd worden.

— Een paar dagen geleden, zijn eenige hielden heden medegedeeld van zekeren prins Léon van Asmenie, die tot groot misnoegen zijner landgenooten den Keizer van Rusland zijn degen zou hebben aangeboden. Nu wordt gemeld dat de berlijnsche politie den prins opgepakt had, daar hij niet anders dan een avonturier was.

— De katholieke Metropolaan Holowinski is te St. Petersburg overleden. Zijn lijk is gisteren van de geestelijke hoofdakademie, waarvan hij rektor was, naar de groote katholieke kerk overgevoerd, om na twee dagen begraven te worden.

— De plegtige uitdeeling der medailles voor de groote tentoonstelling van 1876 zal op 15 oktober 1876 plaats hebben. 200,000 gulden zullen voor dit feest uitgegeven worden; men zal van de voortbrengselen uit elk land, die de eerepenning behaald hebben, een exemplaar afgeven, en de ingang van het paleis een monstertracé van de merkwaardigste voorwerpen uit alle landen, prijken zal.

— De speciale kommissarissen van elke natie zijn befaast om de honneurs waar te nemen, en de orde in de haren aangevoerd afdeeling te handhaven. Ieder kommissaris is verzocht een vlag van zijn land beschikbaar te stellen, en die te laten dragen door een man in nationaal kostuum. Verder worden de kommissarissen verzocht om de leden, die de orde in hun kompartiment bewaren, den toeschouwers hunne plaatsen aanwijzen enz. mede in nationale dragt te kleeden.

De muziek zal hierbij een grooten rol spelen, 1250 instrumentisten en zangers, waaronder deputatiën van lievelands met Londen, Keulen, Wenen, Berlijn, Rijsel, Brussel, Marseille en zijn onder leiding van den heer Hektor Badier, allerlei meestersstukken uitvoeren.

Het plan van dit theatrale feest, met de trofeën, de vlaggen, de nationale kostumes enz. is door het brein van den heer H. B. B. oud-directeur van de Italiaansche opera uitgedacht, aan wien ook tevens de verdere organisatie is overgelaten.

— Men meldt uit Rome van den 25n dat de St. Clara kerk, in de volkrijke wijk Pigna gelegen, verleden zondag, ten negen ure des morgens, ingestort is. Wel wist men dat het gebouw wrak was, doch men hoopte genoeg tijds te zullen hebben om het te herstellen.

ENGELAND.

LONDEN, 30 Okt. Vier en dertig afgeweken, waaronder de HH. Victor Hugo en diens zoons, onderteekende naars van de bekende verklaring, zijn van het eiland Jersey verdreven geworden.

— Door den heer Mone, hoogleraar aan de universiteit te Heidelberg, werd onlangs in het klooster St. Paul een codex van Plinius den ouderen ontdekt, behelzende boek 11 van de natuurlijke historie. Deze belangrijke bijdrage is thans in druk verschenen.

— De 5 November, de dag dat het buskruidverraad van Guy-Fawkes ontdekt werd, wordt alle jaren door het engelsche volk met geestdrift gevierd. Het is bekend dat op den 4den van de maand en degen van Engeland, die met de Engelsen waren verdragen, die meesten Guy-Fawkes, en nu en dan den Paus moeten voorstellen. Des avonds worden daarop in Parijs het gejuich van het volk en het afsteken van vuurwerk verbrand. Dit volksfeest, dat diende om de antipathie van Engeland tegen het Katholicisme levendig te houden, zal dit jaar vervangen worden door een georganiseerde uitreiking van Sebastopol's val; en in plaats van Guy-Fawkes en den Paus, zal men nu een vuurrijke stoken van ruigharige kozakken.

— Sir Hamilton Seymour is in plaats van den graaf van Westmoreland, als gevolmachtigd minister der britsche kroon bij het hof van Oostenrijk benoemd.

— De Pacific heeft te Liverpool de brieven van New-York tot 17 dezer medegebragt. Men schrijft uit Washington dat de heer Mason, gezant der Vereenigde Staten in Frankrijk, teruggeroepen zou worden, als hij niet voldoende verklaren kon, waarom hij de Te Deum in Notre Dame had bijgewoond, bij gelegenheid van de inwijding van Sebastopol.

— In Maryland zijn de verkiezingen in democratischen geest uitgevallen, terwijl in de staat Californie de democraten de zege hebben behaald.

— De heer Wagner is tot 1000 dollars boete en drie jaren gevangenis veroordeeld omdat hij een zekeren Engelschen overvallen had.

— Uit Japan meldt men dat de gouverneur van Teinodo den Amerikanen het regt van verblijf ontzegd had, met genomen in de geroepene schepen.

— De Minister der Vereenigde Staten te Panama had zijne vlag afgehaald, ter zake van een door den gouverneur der Oostelijke Vermaendelijckheid aangedane beleediging.

— Van Cuba heeft men vernomen, dat de aldaar uit New-York aangekomen schor Morales op last der gouverneurs gevangenen was genomen en tot de rechtbank gebragt, omdat men hem de revolutionaire bladen in zijn bezit waren gevonden.

— Naar luid van berichten uit Mexico dd. 8 Okt. had het garnizoen der hoofdstad aan den generaal Alvarez den eed van getrouwheid afgelegd. De generaal Cande was in de plaats van den afgezetten la Vega tot opperbevelhebber benoemd. Het nieuwe ministerie van generaal Alvarez was aldus zamengesteld, Ocalpo minister van buiten-

zaken; generaal Comonfort, minister van oorlog; Juarez, minister van binnen-zaken en Justitie; Prieto, minister van finantien.

Van San Juan had men vernomen, dat de kolonel Kinney den post van generaal had nedergelegd; er was eene vergadering belegd om zijnen opvolger te benoemen; de Britsche konsul had hem doen weten, dat hij, in het geval van zijne herkiezing, door hem zoude worden erkend, als de britsche vertegenwoordiger.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 29 Oktober. De Frankfurter Zeitung bevestigt dat de graaf van Buol aan al de bondsregeringen een circulaire had gerigt, die door de geruchten van herziening der bondswet uitgelokt was geworden; in dit stuk wordt medegedeeld dat het weener kabinet he oogenblik meer dan ooit ongeschikt achtte om deze doornachtige kwestie op te rakelen.

— De graaf van Nesselrode heeft zoo als men weet, aan Ruslands vertegenwoordigers in Duitschland kennis gegeven, dat zij zich op het eerste bevel naar Warschau te begeven hadden. Men verzekert dat deze zamenkomst van diplomaten in de poolse hoofdstad met medio November zal plaats hebben, en dat daarin belangrijke vraagstukken over Ruslands huiscalandsche staatkunde behandeld zullen worden.

BERLIJN, 30 Okt. Volgens de Börsen-Zeit, zijn op nieuw onderhandelingen aangeknoopt om de Wezertollen zoo al niet op te heffen, dan toch te verminderen. De hierbij betrokken staten zijn Pruisen, Hannover, Keur-Hessen, Brunswijk, Oldenburg, Lippe en Bremen.

ITALIE.

TURIJN, 28 Okt. Volgens de Opinione, zou de reis des Konings naar Parijs en Londen op den 20 der volgende maand bepaald zijn, en markies d'Azeglio den Koning vergezellen.

De Riforma del Progresso is den 21 wegens een artikel, betreffende den togt der piemonteese troepen naar de Krim, in beslag genomen.

Men zegt dat de minister van Buitenlandsche Zaken, ridder Cibrario, ten gevolge van het tusschen Piemont en Toskane hangende geschil, zijne portefeuille wil neerleggen.

— Het alhier verschijnende dagblad de Armonia heeft onlangs zich onledig gehouden met de partijen op te sommen, welke bereids elkander het koninkrijk der beide Siciliën betwisten, dat, gelijk men haar gezegd heeft, spoedig aan den eersten den besten, die er zich van wilde meester maken, zou worden overgeleverd. De Armonia noemt acht mededingers, maar ze heeft er twee vergeten, welke wij aan hare lijst zullen toevoegen. Men vindt in het Koninkrijk Napels:

1°. De republikeinsche partij, welke de monarchie wil vervangen hebben door de republiek, in afwachting van er eindelijk in te zullen slagen een algemeene Italiaansche Republiek te stichten. Mazzini is het hoofd dier partij.

2°. De konstitutionnele partij, die de monarchie en zelfs Ferdinand II zou willen behouden, indien hij er in toestemde op nieuw een konstitue te geven en een parlementairen regeringsvorm in te stellen.

3°. De piemonteese partij, die den monarchalen vorm aanneemt, maar in de plaats van den wettigen koning een konstitutionneelen koning van Piemont wil stellen. De heer Manin heeft zich als het hoofd dier partij opgeworpen.

4°. De partij van het regentschap, die van de piemonteese partij hierin is afwijkend, doordien ze gaarne op den troon der Beide Siciliën een zoon van den koning van Sardinië onder een regentschap zou geplaatst zien.

5°. De muratistische partij, die gaarne op den troon den zoon van Joachim Murat zou zien.

6°. De muratistische partij, die boven prins Lucien Murat den zoon verkiest, een jongeling die, naar hare meening, den troon der Beide Siciliën meer waarborgen en hoop zou schenken.

7°. De partij des afstands, die, voor eene verandering van dynastie vreezend, gaarne Ferdinand ten voordeele van den vermoedelijken troonopvolger zou willen zien afstand doen, in de hoop dat de jonge prins aller harten voor zich zou vereenigen.

8°. De konstituierende partij, welke, alvorens de kwestie der monarchie of der republiek te beslissen, eischt dat het land worde geraadpleegd, en het door het orgaan eener konstituierende vergadering zijn wensch openbaart.

9°. De siciliaansche partij, welke genegen is met alken pretendent of elk bestuur, dat Sicilië vrijmaken en het zijn onafhankelijkheid zou wedergeven.

10°. De engelsche partij, die hoewel weinig bekend, niettemin ook hare eischen vooruit zet. De Times heeft zich den Moniteur gemaakt die nieuw ontstane partij. Hij bepaalt er zich niet bij de ongerijmheid der mededingende partijen te doen uitkomen, maar hij beijvert zich de voordeelen aan het licht te brengen, welke zijn

pretendent aanbiedt. Dat dagblad somt de partijen op. Het vindt Ferdinand tot regeren onbekwaam; zijn zoon de prins van Kalabrië is niet veel beter dan zijn vader; de andere priusen zijn minderjarig; de broeders des Konings zouden tegenwerpingen maken; de muratisten en republikeinen weten, deze evenmin als gene, bij welk regeringsbestuur zich te bepalen.

Eindelijk voegt de Times er aan toe:

»Te midden van dien strijd van meeningen schijnt de prins van Capua een mezzo termine aan te bieden. Men spreekt in de vleijendste bewoordingen van dien beminnelijken, onderwezen en met al de gaven der natuur begiftigden jongeling. Hij is, gelijk men zich herinnert, gesproken uit een tusschen de doorluchtige huizen der Bourbons en Smiths gesloten echt. De eerste dier huizen is in verval in Frankrijk, in Spanje en Italië, terwijl de andere in al de deelen des aarhols bloeiende is. De jonge prins biedt dus in zijnen persoon een band aan tusschen het oude en nieuwe systeem, tusschen het goddelijke regt en 's volks wil. Men zou op hem kunnen rekenen om met de regering des »vooruitgangs« een begin te maken, zonder op gewelddadige wijze de bestaande belangen te krenken. Hij zou onder de vorsten geen indringer zijn, en hij is in den bloede verwant met de uitnemendste mannen in alle takken van letterkunde, kunsten en wetenschappen.

»Naar ik geloof heeft de prins van Capua sedert zijn huwelijk, Napels niet bezocht, en sinds vele jaren geene rente zijner bezittingen getrokken, waarop de Koning, uithoofde van zijn huwelijk beslag heeft gelegd. De Koning heeft geweigerd zijne gemalin als prinses te erkennen, hoewel hij hem een anderen titel en de terugaaf zijner goederen aanbod, indien zij afstand deed van de eischen die haar rang haar geeft. Zij heeft dit volkomen en bepaald geweigerd en haar gemaal heeft liever aan al de verlokkingen des rijkdoms weerstand geboden, dan haar te verlaten; hij is ondanks zijne armoede en talrijke onaangenaamheden trouw aan zijn woord gebleven om miss Smith tot zijne wettige gade te nemen.

»Wij meenen dat het noodzakelijk is, in dit oogenblik, deze feiten ter herinnering te brengen, wijl men den naam van hunnen zoon noemt onder hen, die tot den troon zouden kunnen geroepen worden. Die feiten strekken om van den jongeling, meer dan van elken anderen pretendent, het uitgangspunt eener algemeene verzoening te maken.

BELGIE.

BRUSSEL, 29 Okt. Men leest in den Moniteur universel: De ontvangst die de Keizer en Keizerin aan den hertog en hertogin van Brabant bewezen hebben, de betuigingen van vertrouwen en sympathie, die de vorstelijke families wisselden, zijn de juiste uitdrukking der gevoelens, die beide landen bezielen. Frankrijk en België zijn zusters door oorsprong, taal, zeden en belangen. De twee natien begripen dit evenzeer als hare soevereinen. Maar zoo er iets kan bijbrengen om de banden tusschen deze volken naauwer toe te halen en hunne aanrakingen te vergemakkelijken dan is het zonder twiifel deze hartelijke betrekking tusschen de regerende families.

— De Emancipation geeft heden als feuilleton het begin eener verkorte vertaling van Dr. van Hoell's slaven en vrijen onder de Nederlandische wet, voorafgegaan door een inleiding, die het verk om de getrouwde schildering van den toestand en het lijden der Surinaamsche negers hoogelijk roemt.

— Sedert eenige dagen vervoert de hollandsch-belgische spoorweg dagelijks belangrijke hoeveelheden zilver in baren. Deze transporten komen van de nederlandse bank te Amsterdam, die voor de bank van Frankrijk te Parijs bestemd. Men berekent de waarde op twee miljoen per dag.

STADS NIEUWS.

BURGERLIJK STAN D.

AMSTERDAM, 31 Oktober.

BEVALLEN (27 Okt.): H. F. J. Stalf, geb. Schooneveldt, Z. — M. J. A. Bartels, geb. Kramer, Z. — J. B. F. Egeler, geb. Gijls de Poorter, D.

OVERLEDEN (23 Okt.): A. D. van Hasselt, 46 j. — (26 Okt.): J. van Bree, 76 j. — (28 Okt.): P. J. Claassen, 7 maanden.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 30 Okt. Beursleer 2½ p. Obligatiën 3 p. — id. 4½ p. 93½. Spanje 3 p. 18½. Duitsland 3 p. 82; Romeinen 5 p. 81½; Oostenrijk Meubelen 5 p. 65½.

PARIS, 30 Okt. Fransche 4½ p. 90. —; 3 p. 64.10; 3 p. Spanje —; id. 4½ p. —; 4½ p. Met. —; Rom. Leen 83.

LONDEN, 30 Okt. Consols 88½. 3 p. Spanje, uniaal. 87½; 4 p. dito 19½; Comitee Beuzen 4½ p. Passieve 5½. 5 p. Rusl. 90; 4½ p. dito 86; 4 p. dito 92; 3 p. id. 63; 5 p. Sardinië 83; Brazilië 98½; 4 p. Peru 73; Gren. uitg. 6; id. werk. 19; 3 p. Mexiko 19½; Turkije 79½; 4 p. Portugal 44; Ecuador 4½. Wissel op Amst. —.

WEENEN, 30 Okt. Met. 3 p. 75; id. 4½ p. 66½. Bank-Aktien —; Wissel op Londen 117½; Amst. —; Parijs 132; Goud —; Zilver —; Nieuwe Leening —.

